

Emaneti Şuheda

– Mecit Aktürk · 06 Ekim 2015

Emânet-i Şuhedâ gözbebeğim Vatana
İhânet edenlere "şerefsiz", "kalleş" denir...
Her ananın gözyaşı acı verse de bana
Hâinin ölüsüne her lügatta "leş" denir.

Milletime düşman çok; pusu kuran kurana
Kalmadı güvenimiz yanımızda! durana
Mehmedimi sırtından vicdansızca vurana
Her hakâret uyar da; ne dost, ne kardeş denir.

Teşekkür etmek varken aşını bölüşene
Şaşarım kan dökerek sırtan, gülüşene
Her şehit haberinde sol yanıma düşene
Azmimi körükleyen sönmeyen ateş denir.

Haber salın çakala, Kandil'in "YILAN"ına
Kanmasın Türk'e düşman Batı'nın yalanına
Vatanımı bölerek pay kapma planına
Abes ile iştiğal; sonu kâbus düş denir!

Duy şerefsiz! Sırtını, nere yaslarsan yasla
Bendim sarsılır...belki, lâkin yıkılmaz asla!
Tümsek kalır Everest azmimize kıyasla
Sıkıyorsa haydi gel, bu engeli aş denir.

Öfkeyse gem vurulmaz yürekten taşanlara
Yazık olur ateşe fazla yaklaşanlara
Ele eşşeklik yapıp, haddini aşanlara
Kibar sözcük aranmaz, kısacası "çüşş" denir.

Tarihten onca kıssa bir parça hisse verse
İnsan maşa olur mu, azıcık akli erse?
Durum şimdiki gibi, sözün bittiği yerse
Ya silah bırak, ya da, mezarını eş denir.

Mecit AKTÖRK